

הנסיך והנסיכה של ישראל

עירן אדמוני, בן שלוש, מרחוב רזיאל 25, רמת-חן, תל-אביב

המיפלצות שלי

איזה חיים משוגעים עשינו ביום העצמאות — לא תוכלו לתאר לעצמכן. בערב יום-הזיכרון, כשעמדנו כולנו דום בשעת הצפירה, היו שלוש המיפלצות שלי עצובות, ממש עצובות. אבל כשהתחילה הצפירה במוצאי יום-הזיכרון, וכולנו נעמדנו שוב על רגלינו, הציצה רוני בדנה, ודנה ברוני, ושתייהן התחילו לצחקק ללא-ירסן. מבטי

מי עוד כייף כמונו ביום העצמאות?

הזועפים של עוזי רק הגבירו את התקפת-הסירוף שלהן. אז מייד אחרי הצפירה כיבינו את נר-הזיכרון שדלק בחלון זה 24 שעות, תלינו את הדגל וסמל-המדינה על הירפסת, ומיהרנו לכיכר-השימחה. הלכנו בששון באמצע הכבישים החסומים לתנועת מכוניות, ואחרי שעה בלבד של צעידה מאוששת כבר הגענו. עוזי, שרגיל כל הימים רק לנסוע במכונית, התלונן על כאבים מוזרים בכל הגוף.

כיכר-השימחה היתה שמחה מאוד. והרבה התחלנו להידחק בין ההמונים השמחים, ונכנסנו מהר מאוד לעניינים. דרכנו כמו שדרכו עלינו, הפעלנו מריפקים כמו שמירפקו אותנו, ושמוחנו בחגנו. קנינו פטישיי-גומי מצפצפים ודגלי המדינה שהמוט שלו היה צפצפה. רק אחרי שקנינו את הדגל גילינו שכתוב עליו "20 לעצמאות ישראל". סידרו או תנו עם דגל משנה שעברה.

קנינו בייגאלך, ובביס הראשון גילינו שגם הם מיום-העצמאות שעבר. זרקנו אותם ומחינו את טעם העובש מפיותינו בארטיק. המשכנו להתקדם לכל הכיוונים. עוזי שאל אומנם לאן אני מתקדמת כל הזמן, אבל אני החלטתי עוד בתחילת הערב שלא להשבית את השימחה, אז פשוט לא הקשבתי לו. מאיפה אני אדע לאן אני מתקדמת? כולם נדחקים, אז גם אני נדחקת.

החלו הזיקוקים המיוחלים. עמדנו פעורי-פה וחסרי-נשימה נוכח המראות המרהיבים, שנמשכו למעלה מחמש

חבר ואוהד התנועה —

הבטח לעצמך את זכות הבחירה לכנסת

פינקס הבוחרים מוצג עתה בסניפי הדואר ברחבי הארץ. אם לא קיבלת הודעה-לבחור, המבטיחה לך את זכות ההצבעה ביום הבחירות, סור לסניף הדואר הקרוב לך, ובדוק אם שמך מופיע בו.

אם הינך בעל זכות בחירה, ושמך אינו כלול בפינקס הבוחר, התקשר עם מזכירות התנועה, ת.ד. 136 תל-אביב, כדי שזכותך זו תובטח לך.

אל תדחה פעולה זו — יש מועד מוגבל לביצועה.

לאמבט התינוק

"נקה 7 לתינוק", המותאם במיוחד לעורם העדין של תינוקות

